

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ryszarda Knosalę
na 61. posiedzeniu Senatu
w dniu 5 sierpnia 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Pragnę zwrócić uwagę na problem, który dotyczy ustalania wartości początkowej środka trwałego przyjętego do majątku firmy z majątku osobistego podatnika. Bardzo często zdarza się, iż podatnicy prowadzący działalność gospodarczą wprowadzają do majątku przedsiębiorstwa składniki majątku osobistego nabyte jeszcze przed założeniem działalności. W tej sytuacji przepisy podatkowe jasno określają sposób ustalania wartości początkowej środków trwałych.

Zgodnie z artykułem 22g ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wartość początkową środków trwałych nabytych w drodze kupna wyznacza cena nabycia, opisana jako kwota należna zbywcy, powiększona o koszty związane z zakupem naliczone do dnia przekazania środka trwałego do używania. Ustaloną w ten sposób wartość obniża się o podatek VAT z wyjątkiem przypadków, gdy podatek ten nie stanowi podatku naliczonego albo podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty podatku należnego o podatek naliczony albo zwrot różnicy podatku.

Jeżeli nie można ustalić ceny nabycia środków trwałych lub ich części nabytych przez podatników przed dniem założenia ewidencji lub sporządzenia wykazu, o których mowa w artykule 22n wspomnianej ustawy, wartość początkową tych środków przyjmuje się w wysokości wynikającej z wyceny dokonanej przez podatnika, z uwzględnieniem cen rynkowych środków trwałych tego samego rodzaju z grudnia roku poprzedzającego rok założenia ewidencji lub sporządzenia wykazu oraz stanu i stopnia ich zużycia (zgodnie z artykułem 22g ust. 8 ustawy).

Z porównania przedstawionych wyżej sposobów ustalania wartości początkowej składników prywatnego majątku wprowadzonych do przedsiębiorstwa wynika, że niewątpliwie słuszne jest określenie jej w oparciu o ceny rynkowe, zwłaszcza w stosunku do rzeczy ruchomych, ponieważ sprzyja ono urealnieniu tej wartości. Wygląda to inaczej w przypadku, gdy wartość początkowa środka trwałego ustalana jest na podstawie ceny nabycia. Trudno bowiem zgodzić się z twierdzeniem, że na przykład cena samochodu czy komputera nabytego przed kilkanaście laty, która wynika z dowodu zakupu (faktury bądź rachunku), odzwierciedla jego aktualną wartość. Na przykład podatnik, który kupił kilka lat wcześniej dla celów prywatnych samochód za cenę 50 tysięcy zł – a wartość rynkowa tego pojazdu w grudniu 2009 r. wynosiła 25 tysięcy zł – i postanowi obecnie wprowadzić ten samochód do ewidencji środków trwałych i użytkować w firmie, będzie miał prawo ustalić jego wartość początkową w dwojaki sposób. W zależności od tego, czy dysponuje on dowodem zakupu, będzie to pierwotna wartość zakupu albo wartość ustalona według wyceny z grudnia 2009 r.

Proszę zatem Pana Ministra o podjęcie stosownych działań w celu ujednoczenia obowiązujących przepisów. Obecny stan prawny prowadzi bowiem do sytuacji, kiedy jednakowy stan faktyczny oceniany jest w różny sposób jedynie z uwagi na fakt, że podatnik dysponuje dowodem zakupu określonego środka trwałego.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala